24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6632 — 30 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 6 ՇԻՎՎԱԼ 1325 — 12 Novembre 1907 — 24me année № 6632

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ՂԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 80 Ղրս.
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 45 »
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 105 »
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 60 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 25 Ֆրռ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ 20 »
ԹՂԹԱՏԱՐԻ ՅԱՒԵՐԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌ولك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

"ARÉVELK,"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata

ՈՒՍՈՒՑԻՉ ԹԷ ՈՒՍՈՒՑՈՒՒՀԻ

Դրագիտուհի մը հետեւեալ կարծիքն արտայայտած է. «Աղէկ պիտի ըլլայ, կը մտածեմ, մանչերու դաստիարակն ալ յանձնել կիներու»։ Հարեցայ պահ մը, Թէ խելագարոց մը պիտի ըլլար այն՝ խէալիզդ ուսուցչուհիներէ վարուած ու մտաթերեցի 20 տարիէ ի վեր տեսած երկսեռ դպրոցներս ու երկսեռ ուսուցչական մարմիններու արդիւնքը։ Միեւնոյն ծրագիրը, միեւնոյն ուղղութիւնը, միեւնոյն զբաղացման ասպիճանն ունեցող երկու դաստիարաններ, մէկը աղջիկներու՝ միւսը մանչերու՝ տարբեր արդիւնք ցոյց կուտային. աղջիկներու դաստիարանն ուսուցչուհիի մը առաջնորդութեամբ գերի մը վեր կը հանդիսանար միշտ քան մանչերունը. այս՝ ի հարկէ վերագրելի էր ոչ միայն աշակերտասիրութեան, այլ նաեւ ուսուցչուհիներու հեռնդութեան եւ խնամոտ աշխատութեան, սակայն ամէն պարագայի մէջ, արդիօք ուսուցչի և ուսուցչուհիի ազդեցութիւնը նոյնն է արդեօք վրայ, մնաց որ՝ մեր ունեցած ուսուցչուհիները արդիօք կարո՞ղ են ձեռք բերել այնքա յոգեւածագրի մտածին քաղաքացի, որ նոյն իսկ մերն ալ պիտի ըլլար։

Կրթութիւնը միայն մտքի կրթութիւն չէ ի հարկէ, այլ առկէ աւելի օրթ ու բնաւորութեան կրթութիւն, կուռ, առնական անվհատ բնաւորութիւն կազմելու վրայ է խնդիրը։ այդ երեք տեսակէտով ալ մեր ներկայ վարժուհիները կրնան ըլլալ արժանիքը լիագոհ ունին արդիօք։ Մեր ուսուցիչները, մանաւանդ նորերը, ընդհանրապէս աւելի լաւ պատրաստած կը նկատեմ (Քէեւ դեռ ցանկալին կայ) քան վարժուհիները։ կամքի ու բնաւորութեան մէջ եղող դաստիարակները կրնան անզգալի կերպով օրինակ հանդիսանալ աշակերտներուն։ Ուսուցիչները ընդհանրապէս աւելի կամքի եւ բնաւորութեան արժանաւորութիւն կը վայլեն։ Անոնցմէ ուրիշին դրամը չէր գողնար, և կարօտ վիճակ մըն ալ չունէր, սակայն մտքի կոխելուն կամ լոյսը ծագելուն պէս, ներկայ վիճակը փոխելու համար զանի փոխելու ենք. կինն ալ փոխելու համար, իր կրթութեան սկզբունքները փոխելու ենք։ Այդ փոփոխութիւնը մեր ունեցած վարժուհիներով կարելի չէ. ուստի ուսուցիչները աշխատելու են կրթութեան ընդհանուր գործին, մինչեւ որ հանգամանքները յաջողացնեն վարժուհիներու խումբ մը առայ բերին։ Գիտք կը համաձայն չեմ թէ ես վարժուհիներու հակառակ չեմ կարող ըլլալ, այլ անոնց մէջ մարմնացած մեր ներկայ կթիչները կամ կրթութեան սխալ ըմբռնումները կը քննադատեմ. նոյնպէս անոնց համար «Մե՛ղք են խեղճերը, անոնք ալ պիտի ապրին կամ ընտանիք պիտի ապրեցնեն» բառերը ալ կը դատապարտեմ, որովհետեւ իրենց գաւակներուն ապագան մտածած՝ այսինչ կամ այնինչ ընտանիքին ապրուստը կը հոգան։

Դպրոցներու տեսչութիւններ և Հոգաբարձութիւններ պատասխանատու են հասարակութեան ներկայ և ապագայ սերունդներու առջեւ, եթէ կրթական գործը անհատական չահերու յանձնեն ու սեռ ընտրեն արդիօք կարո՞ղ են ձեռք բերել այնիւ յոգեւածագրի մտածին քաղաքացի, որ նոյն իսկ մերն ալ պիտի ըլլար։

Կրթութիւնը միայն մտքի կրթութիւն չէ ի հարկէ, այլ առկէ աւելի օրթ ու բնաւորութեան կրթութիւն, կուռ, առնական անվհատ բնաւորութիւն կազմելու վրայ է խնդիրը։ այդ երեք տեսակէտով ալ մեր ներկայ վարժուհիները կրնան ըլլալ արժանիքը լիագոհ ունին արդիօք։ Մեր ուսուցիչները, մանաւանդ նորերը, ընդհանրապէս աւելի լաւ պատրաստած կը նկատեմ (Քէեւ դեռ ցանկալին կայ) քան վարժուհիները։ Կամքի ու բնաւորութեան մէջ եղող դաստիարակները կրնան անզգալի կերպով օրինակ հանդիսանալ աշակերտներուն։ Ուսուցիչները ընդհանրապէս աւելի կամքի և բնաւորութեան արտայայտութիւն ունին քան վարժուհիները։ Ո՛վ որ մանկութիւնը կը լիչէ կամ ո՛վ որ կը դիտէ մտքով, զգալով ու մարմնով տակաւ կազմակերպուելու վրայ եղող մտաղ տբութիւնը՝ պիտի տեսնէ անշուշտ որ ան կը կապկէ, կը փնտռէ և ունի իր տիպարը որուն կը հետեւի, տիպար՝ ընտանիքին մէջ. դպրոցը, դպրոց, ընկերներուն մէջ և մանաւանդ ուսուցչին ու վարժուհիին մէջ՝ տիպար մը մանկական ընթացքով որ չատ անգամ հետեւ է իսկ տիպար մը ըլլալէ և որուն ազդեցութիւնը դեռ կը դանդաղող է միւս բոլոր ազդեցութիւններէն։ այդ տիպար տարբեր է ընտանիքին մէջ որ տակաւ պիտի ձեւ ստանայ և զոր ամբողջ կեանք մը պիտի կրէ ենթական և ինքն ալ ըստ կարգին նորագոյն տիպար մը պիտի կազմէ։ Ի՞նչ է այդ տիպարը մեր տեսակ կրթական հաստատութիւններուն մէջ, վարժուհիներու մէջ։ Ջանի՞ ուսուցչուհի ունինք մենք որ քաղցած յոգեկրթութիւնով մը եռալ, փափաքեցայ վերյիշեալ տիկինները վերջին տեսնել և երբ Ակադեմիայի փողոցին մէջ (Սգրատա-Ակադեմիա) Անաս-Իոթի աշխատանոցը այցելութեան ուսի, հո՛ն տիկնոջ հետ երկարօրէն տեսակցեցանք արուեստական նորագոյն ձեռքեր նկատմամբ. և վերջապէս տիկինը ազդուօրէն չէնտեղ վերյիշեալ խօսքը, որ բոլոր արուեստագէտներու համար մեծ չահեկանութիւն ունի։

Ուղիղ և բանաւոր էր այդ խօսքը, սակայն գործադրութիւնը կնճռոտ և դժուարին։ քանզի երկաթէ կամք մը և անձին նուիրումը իսկ նուազ պիտի կրնար արձագանգ տալ այն անպատեհութեանց և դժուարութեանց առջեւ, որ պիտի ցցուին արուեստագէտի մը դէմ։ Զգազումներէն դուրս որչա՛փ ժամանակ պիտի կրնայի յատկացնել արուեստական դաստիարակութեան համար, ըլլայ այն մանկերու կամ աղջկանց յատուկ ուրոյն արուեստից համար. և յետոյ պիտի կրնայի՞ անմիջապես հասկնալ վարժարանց վարիչ մարմնոց գեղ մէկ մասին թէ «ուբիճնեներէ» չըսելու համար քիչ մըն ալ աւելի, գէթ նոյնչափ կարեւոր է ուսանողի մը վարժարանէն պատասխին վրայ խորհիլ, ու քանիներ կրնանք համրել որ իրենց պաշտօնին ազնուութիւնը իրենց խելք ընարած ըլլան և առանձնասէր, կրթուելու, բարձրանալու ջերմ փափաք մը ունենան, որպէս զի իրենց խնամքին յանձնուած սերունդը առաջացնեն, կրթեն, բարձրացնեն։ Քանի՞ վարժուհի ունինք որ իրենց եղած վճարումին անձուկ գասդախարէն բարձրանալով իրենց կրթիչ պաշտօնին նպատակին վրայ խորհին, ու քանիներ կան որ երկար տարիներ չարունակած ըլլան գործի սրբութենէն ոգեւորուած։ Սա այժմ բաւականանք միայն իգական սեռի կրթութիւնը (ուսուցիչներու գործակցութեամբ) յանձնելով ուսուցչուհիներու, մինչեւ որ յարգելի յոգեւոր ծագրատիին բաղձանքն իրականացնելու վիճակին մէջ գանուինք, մինչեւ որ ունենանք մեր կրթական գործով ոգեւորուած իսկ ուսուցչուհիներու առաւել խումբ մը, որպէս զի իրենց ձեռքերուն ապագան մտածած՝ այսինչ կամ այնինչ ընտանիքին ապրուստը կը հոգան։

Անհատներ հոգալով սերունդներ անտես չառնենք։ Մեզի համար աւագ կարեւորութիւն ունեցողը կրթութեան գործն է։ կրթական պաշտօնեաները եթէ անկար են՝ թո՛դ գործէն դուրս փնտռեն պատուոյ գործ մը. աշխատիլ փափաքողին միշտ գործ կ'ելլայ։ Միւս կողմէ, մեր վարժուհիները մեծ մասամբ ազգ. վարժարաններու չորհանաւարտներ են, որ չորհանին ուսարեալ վերջ սկսած են պաշտօնի. պիտի խոստովանիմ որ ոչ թէ աւագ կէսւմը զգալով իրենց մէջ, այլ ապերասանին հոգալու հարկին մէջ գրաւնած ըլլալնուն. հասկնալի է հետեւարար որ ընտրեալ խումբ մը չի կրնար ըլլալ. քանիներ կրնանք համրել որ իրենց պաշտօնին ազնուութիւնը իրենց խելք ընարած ըլլան և առանձնասէր, կրթուելու, բարձրանալու ջերմ փափաք մը ունենան, որպէս զի իրենց խնամքին յանձնուած սերունդը առաջացնեն, կրթեն, բարձրացնեն։ Քանի՞ վարժուհի ունինք որ իրենց եղած վճարումին անձուկ գասդախարէն բարձրանալով իրենց կրթիչ պաշտօնին նպատակին վրայ խորհին, ու քանիներ կան որ երկար տարիներ չարունակած ըլլան գործի սրբութենէն ոգեւորուած։ Սա այժմ բաւականանք միայն իգական սեռի կրթութիւնը (ուսուցիչներու գործակցութեամբ) յանձնելով ուսուցչուհիներու, մինչեւ որ յարգելի յոգեւոր ծագրատիին բաղձանքն իրականացնելու վիճակին մէջ գանուինք, մինչեւ որ ունենանք մեր կրթական գործով ոգեւորուած իսկ ուսուցչուհիներու առաւել խումբ մը, որպէս զի իրենց ձեռքերուն ապագան մտածած՝ այսինչ կամ այնինչ ընտանիքին ապրուստը կը հոգան։

Դպրոցներու տեսչութիւններ և Հոգաբարձութիւններ պատասխանատու են հասարակութեան ներկայ և ապագայ սերունդներու առջեւ, եթէ կրթական գործը անհատական չահերու յանձնեն ու սեռ ընտրեն արդիօք կարո՞ղ են ձեռք բերել այնիւ յոգեւածագրի մտածին քաղաքացի, որ նոյն իսկ մերն ալ պիտի ըլլար։

Կրթութիւնը միայն մտքի կրթութիւն չէ ի հարկէ, այլ առկէ աւելի օրթ ու բնաւորութեան կրթութիւն, կուռ, առնական անվհատ բնաւորութիւն կազմելու վրայ է խնդիրը։ այդ երեք տեսակէտով ալ մեր ներկայ վարժուհիները կրնան ըլլալ արժանիքը լիագոհ ունին արդիօք։ Մեր ուսուցիչները, մանաւանդ նորերը, ընդհանրապէս աւելի լաւ պատրաստած կը նկատեմ (Քէեւ դեռ ցանկալին կայ) քան վարժուհիները։ Կամքի ու բնաւորութեան մէջ եղող դաստիարակները կրնան անզգալի կերպով օրինակ հանդիսանալ աշակերտներուն։ Ուսուցիչները ընդհանրապէս աւելի կամքի և բնաւորութեան արտայայտութիւն ունին քան վարժուհիները։ Ո՛վ որ մանկութիւնը կը լիչէ կամ ո՛վ որ կը դիտէ մտքով, զգալով ու մարմնով տակաւ կազմակերպուելու վրայ եղող մտաղ տբութիւնը՝ պիտի տեսնէ անշուշտ որ ան կը կապկէ, կը փնտռէ և ունի իր տիպարը որուն կը հետեւի, տիպար՝ ընտանիքին մէջ. դպրոցը, դպրոց, ընկերներուն մէջ և մանաւանդ ուսուցչին ու վարժուհիին մէջ՝ տիպար մը մանկական ընթացքով որ չատ անգամ հետեւ է իսկ տիպար մը ըլլալէ և որուն ազդեցութիւնը դեռ կը դանդաղող է միւս բոլոր ազդեցութիւններէն։ այդ տիպար տարբեր է ընտանիքին մէջ որ տակաւ պիտի ձեւ ստանայ և զոր ամբողջ կեանք մը պիտի կրէ ենթական և ինքն ալ ըստ կարգին նորագոյն տիպար մը պիտի կազմէ։ Ի՞նչ է այդ տիպարը մեր տեսակ կրթական հաստատութիւններուն մէջ, վարժուհիներու մէջ։ Ջանի՞ ուսուցչուհի ունինք մենք որ քաղցած յոգեկրթութիւնով մը եռալ, փափաքեցայ վերյիշեալ տիկինները վերջին տեսնել և երբ Ակադեմիայի փողոցին մէջ (Սգրատա-Ակադեմիա) Անաս-Իոթի աշխատանոցը այցելութեան ուսի, հո՛ն տիկնոջ հետ երկարօրէն տեսակցեցանք արուեստական նորագոյն ձեռքեր նկատմամբ. և վերջապէս տիկինը ազդուօրէն չէնտեղ վերյիշեալ խօսքը, որ բոլոր արուեստագէտներու համար մեծ չահեկանութիւն ունի։

Ուղիղ և բանաւոր էր այդ խօսքը, սակայն գործադրութիւնը կնճռոտ և դժուարին։ քանզի երկաթէ կամք մը և անձին նուիրումը իսկ նուազ պիտի կրնար արձագանգ տալ այն անպատեհութեանց և դժուարութեանց առջեւ, որ պիտի ցցուին արուեստագէտի մը դէմ։ Զգազումներէն դուրս որչա՛փ ժամանակ պիտի կրնայի յատկացնել արուեստական դաստիարակութեան համար, ըլլայ այն մանկերու կամ աղջկանց յատուկ ուրոյն արուեստից համար. և յետոյ պիտի կրնայի՞ անմիջապես հասկնալ վարժարանց վարիչ մարմնոց գեղ մէկ մասին թէ «ուբիճնեներէ» չըսելու համար քիչ մըն ալ աւելի, գէթ նոյնչափ կարեւոր է ուսանողի մը վարժարանէն պատասխին վրայ խորհիլ, ու քանիներ կրնանք համրել որ իրենց պաշտօնին ազնուութիւնը իրենց խելք ընարած ըլլան և առանձնասէր, կրթուելու, բարձրանալու ջերմ փափաք մը ունենան, որպէս զի իրենց խնամքին յանձնուած սերունդը առաջացնեն, կրթեն, բարձրացնեն։ Քանի՞ վարժուհի ունինք որ իրենց եղած վճարումին անձուկ գասդախարէն բարձրանալով իրենց կրթիչ պաշտօնին նպատակին վրայ խորհին, ու քանիներ կան որ երկար տարիներ չարունակած ըլլան գործի սրբութենէն ոգեւորուած։ Սա այժմ բաւականանք միայն իգական սեռի կրթութիւնը (ուսուցիչներու գործակցութեամբ) յանձնելով ուսուցչուհիներու, մինչեւ որ յարգելի յոգեւոր ծագրատիին բաղձանքն իրականացնելու վիճակին մէջ գանուինք, մինչեւ որ ունենանք մեր կրթական գործով ոգեւորուած իսկ ուսուցչուհիներու առաւել խումբ մը, որպէս զի իրենց ձեռքերուն ապագան մտածած՝ այսինչ կամ այնինչ ընտանիքին ապրուստը կը հոգան։

ՍԱՖԵՆԻՒ

ՀԱՐԿ Է ՍՈՐՎԵՑՆԵԼ ԱՐՈՒԵՍՏԸ

ՏԵՍԱԿԱՆ ԹԷ ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ

Պա՛րոն, մեր Արուեստի երկրորդ մէջ այս կարգի արուեստից տարածման համար պէտք է մտրակել նոր սերունդը, ուստի, պէտք է պոյն սկսիլ վարժարանէն։

Տիկ. Անգնա-Ռօթ ի Պաւերէ

Գրեթէ աւելի քան չորս տարի առաջ երբ Ռուանիոյ փոքրիկ մայրաքաղաքը առաջին այցելութիւնս կատարի, ընական-աբար արուեստակիցներ կ'ուզէի գտնել հոն՝ տեսակցելու և խօսակցելու համար, օրուան մէջ կրցի միայն երկու կարեւոր անձեր գտնել. մին՝ Տկն. Բէնքի, համանուն վաճառատան վարչուհին և միւսը Տկն. Աննա-Իոթ, համանուն աշխատանոցի վարչուհին, որոնց հետ այնչափ մտերմացանք, որչափ մեր միջավայրին մէջ՝ անկարելի եղած է երկու կամ աւելի արուեստակիցներու միջեւ։ Բայց երբ Նեթպայէ՝ Գոբքէշ վերադարձայ ժամանակամիջոցէ մը ետք, փափաքեցայ վերյիշեալ տիկինները վերստին տեսնել և երբ Ակադեմիայի փողոցին մէջ (Սգրատա-Ակադեմիա) Անաս-Իոթի աշխատանոցը այցելութեան ուսի, հո՛ն տիկնոջ հետ երկարօրէն տեսակցեցանք արուեստական նորագոյն ձեռքեր նկատմամբ. և վերջապէս տիկինը ազդուօրէն չէնտեղ վերյիշեալ խօսքը, որ բոլոր արուեստագէտներու համար մեծ չահեկանութիւն ունի։

Ուղիղ և բանաւոր էր այդ խօսքը, սակայն գործադրութիւնը կնճռոտ և դժուարին։ քանզի երկաթէ կամք մը և անձին նուիրումը իսկ նուազ պիտի կրնար արձագանգ տալ այն անպատեհութեանց և դժուարութեանց առջեւ, որ պիտի ցցուին արուեստագէտի մը դէմ։ Զգազումներէն դուրս որչա՛փ ժամանակ պիտի կրնայի յատկացնել արուեստական դաստիարակութեան համար, ըլլայ այն մանկերու կամ աղջկանց յատուկ ուրոյն արուեստից համար. և յետոյ պիտի կրնայի՞ անմիջապես հասկնալ վարժարանց վարիչ մարմնոց գեղ մէկ մասին թէ «ուբիճնեներէ» չըսելու համար քիչ մըն ալ աւելի, գէթ նոյնչափ կարեւոր է ուսանողի մը վարժարանէն պատասխին վրայ խորհիլ, ու քանիներ կրնանք համրել որ իրենց պաշտօնին ազնուութիւնը իրենց խելք ընարած ըլլան և առանձնասէր, կրթուելու, բարձրանալու ջերմ փափաք մը ունենան, որպէս զի իրենց խնամքին յանձնուած սերունդը առաջացնեն, կրթեն, բարձրացնեն։ Քանի՞ վարժուհի ունինք որ իրենց եղած վճարումին անձուկ գասդախարէն բարձրանալով իրենց կրթիչ պաշտօնին նպատակին վրայ խորհին, ու քանիներ կան որ երկար տարիներ չարունակած ըլլան գործի սրբութենէն ոգեւորուած։ Սա այժմ բաւականանք միայն իգական սեռի կրթութիւնը (ուսուցիչներու գործակցութեամբ) յանձնելով ուսուցչուհիներու, մինչեւ որ յարգելի յոգեւոր ծագրատիին բաղձանքն իրականացնելու վիճակին մէջ գանուինք, մինչեւ որ ունենանք մեր կրթական գործով ոգեւորուած իսկ ուսուցչուհիներու առաւել խումբ մը, որպէս զի իրենց ձեռքերուն ապագան մտածած՝ այսինչ կամ այնինչ ընտանիքին ապրուստը կը հոգան։

ՍԱՖԵՆԻՒ

ԱՐՏԱՍՈՎԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՇԵՍ Ա. ԵՒ ՆՈՅԻՆ ՏՈՀՄԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ՖՕՆ-ՔՈՒՎԷՐԹԻ ՋԱՂԱՑՔԸ

ԹԻ.

—Այո՛, կ'ըսէ թէ հայրդ իմէ գողցեր է պատուներ ու գործիքներ, և դեռ չեմ դիտեր ի՛նչ։ Նոյն իսկ կը յայտարարէ թէ իրաւունք ունէր հայրդ ձերբակալելու։

Միլու, որ յօնքերը պատած էր խոհակոծութեան սկիզբը, չափազանց գունատեցաւ և իր չբեղուն քերը այնպիսի խօսքեր մրմնջեցին որ Լիւսիէն չկրնացաւ։ Մնաց որ հակնալու պէտք չունէր՝ նըշմարելու համար թէ չատ դժուարն առէղ մը վերաւորած էր խօսակիցը։

Միլուի հայրը, Ֆերուկ կոչուէնէ, դիւցազներու այն դասակարգին կը վերաբերէր, որոնք ինքնայատուկ գաղափար մը ունէն պարկեշտութեան վրայ։ Անշուշտ ուրիշին դրամը չէր գողնար, և կարօտ վիճակ մըն ալ չունէր, սակայն մտքի կոխելուն կամ լոյսը ծագելուն պէս, իր ամաքիօն իր ձերքերը և միտքը գործադրելու համար։

Թոթռնական մտքի ակր անձերու հետ ունեցած ինքնավիուներտւս մէջ արդէն քանիցս նկատ եղած է սա խնդիրը թէ արուեստաներու դաստիարակութենէն հասմար պէտք է ընտրել այն կարգի ուսուցիչներ, որոնք գործի հրապարակին վրայ և հետեւապէս կանքի պայքարին մէջ կիրթուած ըլլան իրենց արուեստը, ամէն կնճռոտութեանց և դժուարութեանց մէջ մարդուած և փորձուած, որպէս զի գործի մը մէջ գոյութիւն ունեցող ամէն պատահականութիւններուն միտին դասակասէ և բան մը պատրաստէ նորահաս միտքերը։

Այլ սակայն հոս կը բացուի կարեւոր գաղտն գլուխ մը նկատողութեան առնելու, որ աւելի հետաքրքրական է քան նիմաց միաքներու և արուեստներու ուսուցիչներուն համար թէ՝ ձախող է արուեստը»։ Հարցումը արտօրինակ պէտք է թուի այն արուեստագէտներուն համար, որոնց գիտակցութիւնը չատ անմտապահ է. քանզի անմիջապէս պիտի խորհի «եթէ արուեստը սրվեցնեմ՝ ինձի ինչ կը մնայ, քանի որ մրցակիցս իմ ձեռքովս պատրաստած պիտի ըլլայ, մանաւանդ երբ ապերախտ նկարագրի տէր ըլլայ աշակերտը»։ Սակայն պէ՛տք է չէնամ որ արուեստագէտ մը իրը ուսուցիչ փոխանցելէն ուրիշ կերպ յառաջդիմութիւն չի կրնար անհնալ, հետեւեալ գլխաւոր պատճառներով։ 1. Հեղինակ-արուեստագէտի մը քով մնալով արուեստ մը, որքան ծանալուժ չի կրնար գանել իրր գործ և հետեւապէս իրեն ալ օգտակար չի կրնար ըլլալ ան, անձնասէր մնալով հանրութեան. քանի որ միայն մէկ անձ չի կրնար սատարել գործի մը ընդհանրացման։ 2. Հեղինակ-արուեստագէտ մը մտաբերապէս յառաջդիմելու և նորանոր առեղծուածներ ընելու համար պէտք է մրցակիցը իր ձեռքով պատրաստէ, որպէս զի տպալի միտք իրեն փերապահած նորութիւններ հեղինակել, յարմար ժամանակ մրցակիցը ընկճելու և իր կարեւորութիւնը զգալի ընել ամէն։ 3. Հեղինակ-արուեստագէտ մը պարտի իր գիւաերը հաղորդել աշակերտին և գործադրութեան դնել տալ, որովհետեւ եթէ միայն ի ձեռին ունեցածովը գոհանայ և նորը հեղինակելու չի հետամտի, կրնայ տակաւ միտքը բթանալ, հեղինակութեանց աղբիւրը ցամքիլ և հետեւապէս իր արուեստական բարձրութենէն իյնալ։ 4. Վերյիշեալ յօտի ըմբռնումները և արուեստին ուսուցման նախանձը կրնայ օր քան օր չահելիք համաչէն և հետեւապէս նիւթական վաճառատան մը պետ դարձնել զբաղկել, քանզի միտքերնին յափրեցուցիչ է և գնահատողներ ձանձրանալով՝ իրմէ կրնան հեռանալ և զայն մոռնալ։ 5. Մարդկային պարտականութիւնը ուրիշի մը խղճմտօրէն օգտակար ըլլալ է. և ա՛յն անձը որ իր նմանին օգուտ չունի, ինքզինքին ի՛նչպէս կրնայ օգտակար ըլլալ։— Սակայն չկրնա՞ր ըլլալ որ աշակերտ մը իր վարպետը արուեստապէս գերազանցելով զայն անցնի։ Անոնցմէ կո՛յա։ Բայց կո՛յ ասկից աւելի ուրախանալի և հաճելի պարագայ՝ վարպետի մը համար, երբ ընդհանրապէս գիտուած է որ՝ ո՛ւ է գեղարուեստական, ճարտարարուեստական եւն. վարպետ, այնքա զգացմանց տէր անձ մը եղած է, քանի որ արուեստներու չատ մը ճիւղեր զգացմունքով հետ ալ կապ ունին. և կը կարծէ՞ք որ այդ ոգին իր մէջ կրող աշակերտ մը տպերախտ գտնուի իր վարպետին հանդէպ... տեսա՞ծ էք երբեք... տեսա՞նէ։ եթէ օրին մէկը հարցանուս, խոստացո՛ր որ անցեալին հետաւորիմ պիտի ինամ, և աւելի որոշ խօսելու համար՝ խօսք տուր որ փոխատուութիւն պիտի ընես ինձի, քանի որ անհրաժեշտ է քեզի ծանօթ ձեռնարկին համար։

— Կը խոստանամ, ըսաւ Լիւսիէն խոր ձայնով մը։

— Զեռքդ ինձի տո՛ւր։

— Առաջին։

— Լա՛ւ, քիչ առեն պիտի հարցնամ։

Դաչինքը կնքուած էր... այնքան անպատիւ ու հրէշային դաչինք մըն էր որ երկու բարեկամներն ալ սաստուկ զգացին, հակառակ քարսիրտ ու իրենց կերպերով կատրած ըլլալուն։ Լիւսիէն չափազանց գունատած էր։ Միլու, որ չատ ալ գաղտ էր ինքզինքը, տեսնելով բարեկամին յուղումը, ուշադ չուռալ հարկադրել։ Իր դիմակն ու հեգնական չեչտը գործածեց նորէն.

— Հիմա առն դարձի՛ր և չանա՛ ժպտալն ու նոյն իսկ զուարճ դէմք մը առնել... Այո՛, կը հասկնամ որ դժուար պիտի ըլլայ այդ բանը, բայց այնպէս պէտք է ընել, կը հասկնա՞ս։ Սրճարան գնա՛, Թուրք խաղա՛, գիշերը ակումբին մէջ անցուր, կարելի եղածին չափ ուշ դարձի՛ր, և դուրս ելած միջոցիդ բարեկամիներդ մէկէն լմնդրէ որ քեզի ընկերանան մնալու համար։ Թեղունք բան վարպետին անունը անմահացնելու միակ ոգղակը եղող պարագան...

Ուրիմն կը հասասատեմ և կը պնդեմ թէ անհրաժեշտ է ո և է արուեստ՝ թէ՛ սորվեցնել և թէ՛ ընդհանրացնել, որովհետեւ առոր հասկնալ գործող ո և է արուեստագէտ անպատճառ կամ անկարող է ուսուցանելու և կամ թերի է իր արուեստը և ձեռնհասութենէ դուրս։ Այս առթիւ ինքին կը պարզուի մեր մտքին առջեւ պարագայ մը, որ նեղալ կարելոր չէ, գլխաւորապէս արուեստից ուսուցման նկատմամբ՝ թէ այն «տեսականօրէն» թէ գործնականօրէն» պէտք է ուսուցանել։

Մարդած էք արդեօք՝ թէ ուրիկից կը ծնի ո և է ուսման մը տեսականը։ Բացայայտ է թէ գործնականէն։ Ու եթէ առաջնակի մը գործադրութիւնը գոյութիւն չունի, ի՛նչպէս օգտակար կրնայ ըլլալ ուսուցում մը միայն տեսական բացատրութեամբ, և եթէ դասրերին իսկ ունենայ անոր մանրամասնութեանց վրայ հասկնալով ժամավասան ըլլալն է դասականը, թէ ապակերտին գործադրել տալով ընտկացնելն է ճշմարիտը։ Պէտք է դիտնանք որ վերապահութեան դարը անցած է և կեանքն ալ ա՛յնքան կարճ, որ այլ եւս անտանելի կը դառնան երկարօրէն գրատ բացատրութեամբ ժամավասանութիւնը՝ թէ ուսուցչին կամ վարպետին և թէ ուսանողին կամ աշակերտին համար։ և եթէ արուեստից կամ գիտութեանց ուսուցիչներէ ամենը տակաւին տեսականի գրութեամբ կը հետեւին՝ կամ չատ գրած ըլլալու ըմբռնումով և կամ դասատանդիմութիւնը չտեգործելու նպատակաւ, մեծագոյն անհետութիւնը գործած ըլլալ խափան կը սեպուին, որովհետեւ ասկա անհետանալու վրայ են այն մարդերը, որոնք լսածնուն միայն հաւատալու միտումը կ'ունենան. այլ կը սպասուի այժմէութեան մէջ, տեսութեան մը գործադրութիւնը, ինքնութեան երեսն գալը տեսնելու, շշափելու և գործածելու համար դայն։

Ասով երբեք չեմ ուզեր ըսել որ տեսականը մտաղ մըն եմ։ Կան դասատանդութիւններ որ համանոս տեսականով մը կը սկսին և յետոյ գործնականի կը վերածուին զոր պէտք է աւելի զօրացնել, տալուն միտքը ունայն չադիտութիւնները ըլլ չխնդրելու համար։ Իսկ մանաւանդ արուեստից դասատանդութիւնք — ինչ կարգէ ալ ըլլան անոնք—պէտք է սկսիլ գործնականով և իւրաքանչիւր արուեստական գործադրութենց պատասխանները գործադրել աշակերտին՝ միշտ բերանացի «ինչո՞ւ»ներով ալն. և փորձով հասատատած եմ որ գործնականին վրայ հասատատած տեսական բացատրութիւնները, պարզ պատմութեան մը պէս ըմբռնած է աչակերտը, առանց մտքի յոգնութեան ենթակայ ըլլալու։

Գալով այն առարկութեան թէ մեր երկիրը ճարտարարուեստական չէ—եթէ երբեք առարկողներ ալ կրնան գտնուիլ—չատ համաբերիք չեմ կրնար գտնուիլ իրենց. քանի որ կրնան նիւթական դիւրութիւնները ունեցող ուսանողներ գտնուիլ. իրենց ուսած ասրրական սկզբանց մէջ տակաւ յառաջդիմելով և ինքզինքին յարմար ղեկավ աւանդուած գործին, կարենան կեանքի ասպարէզին վրայ օգտակար ըլլալ և վերյիշեալ յոռետեսութիւնը գործնականապէս հերքել, երբ խորհինք թէ առեւտրական հրապարակին վրայ գոյութիւն չունեցող ապրանքի մը վրայ չի խօսուիր իսկ։ Բայց երբ նորաձեւ ապրանքի մը նմոյշը կը ներկայանայ վաճառականի մը, անոր չահաբերութիւնը զգալով սրտ չանձնարարութիւն մը կուտայ— գէթ փորձի համար քիչ քանուկուտիւնով—յանձնակատարին, նոյն բանն է և ընտած նիւթս այդ կը չօշափէ։ Եթէ ձեռնարկատիրոջ ինքնութեանը նկատմամբ գաղափար չունի մէկը, ան չի կրնար գործադրել զայն և հետեւապէս կը զբաղուի անոր օգտակարութեան գաղափարին, իսկ երբ կը սկսինք անոր դոյութիւնը և պէտքը ուսուցանել, ի՛նչ գիտնինք որ ծնունդ չկրնար առնել ան նորահաս տրամադրութեան մէջ։ Անհրաժե՛շտ է միշտ մեր հրապարակին դարս փնտռել ամէն չինուած գոյք և եւրոպական գործարանաց միջնորդ ըլլալ։

ԳՐԻԳՈՐ Կ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ
Ասիղնագործ-Գծագրիչ

ՄԱՀԸ ԵՒ ԹԱՂՈՒՄԸ
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԺԱՄԱՆԱԿ

Մահը. — Հրեաները կը թաղէին մարմինները և ոչ թէ կ'այրէին. — Դագաղը. — Ցուարիսուրեան Հանդէսը՝ առաջին գարում. — Գերեզմանները. — Գերեզմանի մը նկրէին կողմը. — Սուգը. — Տեւողութիւնը։

Աշխարհիս երէն մին մարդ կը պատմէ թէ Հիսուս օր մը հանդիպեցաւ յուզակատարութեան թափօրի մը, որ քաղաքէ մը դուրս կ'ելլէր. «Երբեմ մարդ եղու ի դուռն քաղաքին, ահա ելանէր մեռեալ մի որդի միայոր մօր իւրոյ, և նա էր այրի»։ Հրեաները արդարեւ դիւրակիզութենէ (crémation) կը ազատին։ Մարմինները այրելու սովորութիւնը, որ ի հնումն ա՛յնքան ընդհանրացած էր, դարձեալ կը թուէր իրենց համար։ Անոնք կը թաղէին մեռելին մարմինը, և քրիստոնէական եկեղեցին ալ միշտ այս ուսմունքին հետեւած է։ Մարմնի յարութեան հաւատքը կ'ընդդիմանար զայն նրակով ջնջելու ամօրոյն։ և դեռ կ'ընդդիմանայ այսօր՝ քրիստոնեական երկրներու մէջ։ Անոնք նախասիրած կը համարին իրենց մեռելին մարմինը հողին յանձնել, սա յոյսով թէ, թէեւ անիկա հոն դանդաղօրէն պիտի լուծուի, սակայն անկէ միչտ բա՛ն մը պիտի մնայ։ Մեռնելէն անմիջապէս յետոյ մարմինը «վերնատունը»[1] կը դնէին. ձեռքերը և ոտքերը կը կապէին և ճերմակ[2] լաթով մը կը ծածկէին գլուխը։ Եւեայ սմբողջ մարմինը կը պատանքէին և կ'անուշահոտէին զմուռսով և հալուեով[3]։ Այս անուշահոտութիւնները՝ մեռեալ մը թաղելու ժամանակ, գերեզմանին մէջ մարմինին գով ալ կը դնէին։ Այս կերպ կ'ջնջէին մանաւանդ այն ոտեն, որ թաղումը փութացուէր։ Մարմինը այսպէս պատրաստուելէ յետոյ, ձեռ

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵԻ
ՏՈՒԺ ՊԱՏՎԱՐԱԿԱՆ
ԻՐ ՊԱՀԸ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ԿԱՐՃ
25–4

Գ Ա Ր Ե Գ Ի Ն Ա Գ Ա Ն Ց
Բոլոր, Հայոց պոլ, Նորահրաբ տեր-
պատրաստ, 16ր. ոսկեզօծ, 77 գիրք,
8,500,000 ֆր. գրոսմ. Տնօրէն
Խալիլ Ալեքսանդրեան։ Ներկայ
գինը միայն 6000 ֆր. Ամէն օր
ուղարկուի։ Գրասենեակ՝ Ռիվոլի
փող. 43, Փարիզ։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲԱՆԿ

Հաստատուած է 1872 թուին։ Կապիտալ՝ 10,238,
000 ոսկի։ Ընդհանուր պահեստ՝ 8,803
ոսկուան մասին։ Ընդհանուր գործառնութիւններ
ամէն տեսակ առեւտրական գործառնութիւններ
ընդունում է ամենայարմար պայմաններով։
Ներկայացուցիչներ՝ Ռուսիոյ, Եգիպտոսի, Ամերիկայի
եւ Եւրոպայի բոլոր մեծ քաղաքներում։
Գլխաւոր վարչութիւն՝ Կ. Պոլիս, Գալաթիա,
Գալաթասարայ հրապարակ։ Հեռագրական հասցէ՝
«Ազգային»։ Հեռաձայն՝ № 605։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԲԱՆԿ

Հաստատուած է 1872 թուին։ Կապիտալ՝ 10,238,
000 ոսկի։ Ընդհանուր պահեստ՝ 8,803
ոսկուան մասին։ Ընդհանուր գործառնութիւններ
ամէն տեսակ առեւտրական գործառնութիւններ
ընդունում է ամենայարմար պայմաններով։
Ներկայացուցիչներ՝ Ռուսիոյ, Եգիպտոսի, Ամերիկայի
եւ Եւրոպայի բոլոր մեծ քաղաքներում։
Գլխաւոր վարչութիւն՝ Կ. Պոլիս, Գալաթիա,
Գալաթասարայ հրապարակ։ Հեռագրական հասցէ՝
«Ազգային»։ Հեռաձայն՝ № 605։

ՏՈՒՆ ՏԱՐԱՏՈՒՆ

Ամէն տեսակ ոսկերչական գործեր, ինչպէս՝ ժամացոյցներ, շղթաներ, մատանիներ, ականջի օղեր, ապարանջաններ, գոտիներ, ծոպեր, ասեղներ, գդակի ասեղներ, կոճակներ, գրիչներ, մատիտներ, դանակներ, գրպանի դանակներ, ծխախոտի տուփեր, ծխախոտի ծխամորճներ, ոսկի եւ արծաթ դրամներ, ոսկի եւ արծաթ ձուլակներ, ոսկի եւ արծաթ ժապաւէններ, ոսկի եւ արծաթ ասեղնագործութիւններ, ոսկի եւ արծաթ ասեղնագործ գործիքներ, ոսկի եւ արծաթ ասեղնագործ ժապաւէններ

Հանգիստ

Տ. Տ. ՄԿՐՏԻՉ Ա.

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻՆ

ԵՒ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Ծնեալ ի Վան 4 Ապրիլ 1820. Ձեռնադրեալ Եպիսկոպոս 18 Հոկտեմբեր 1868. Ընտրեալ Կաթողիկոս 5 Մայիս 1892.
Օծեալ 26 Սեպտեմբեր 1893.

Մերին ցաւով կը գուժենք մահը Ամենայն Հայոց Ս. Հայրապետին որ տեղի ունեցաւ ե հոկտեմբեր 29ին Մայր Աթոռի մէջ։

Այս տխուր վախճանը անակնկալ մը եղաւ մեզի, ինչպէս բոլոր Հայ հաւատացեալներուն, որոնք երէկ իսկ այս էջերուն մէջ գոհունակութեամբ կարդացած էին Ն. Ս. Օծութեան առողջական բարւոք վիճակը որ կը հաստատուէր Ս. Կաթողիկոսի դիւանապետ Տ. Ծատրիկ վրդ.ի հետեւեալ հեռագրով.—

«Ն. Ս. Օծութիւն Ամենայն Հայոց Հայրապետին առողջական վիճակը կատարեալ լաւ է.»

Սակայն երէկ (հոկտեմբեր 30) Ս.Էջմիածնի Սինօդին նախագահ Տ. Գէորգ Արքեպիսկոպոս Սուրէնեան սա հեռագիրով կը գուժէ Ս. Հայրապետին վախճանումը՝ Ս. Պատրիարք Հօր։

«Sa Sainteté Catholicos de tous les Arméniens a décédé en paix de Dieu aujourd'hui neuf heures matin. Les funérailles sont fixées le six novembre.

Membre du Synode. Archevêque Géorg

«Նորին Սրբութիւն Կաթողիկոսն ամենայն Հայոց հանգեաւ ի Տէր խաղաղութեամբ, այսօր յառաւօտու. ի ժամ 9 (Ք. Ե. եւ Ք. Թ. 4.10)։ Հանդիսս յուղարկաւորութեան կատարեցոյ ե ի վեց Նոյեմբերի։

Ա.Ճգոյ Սինօդի
ԳԷՈՐԳ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Նախընթաց հեռագրէն բացայայտ կ'երեւայ օր Ն. Սրբութիւնը ամսոյս 28ին քաջառողջ ղացեր է ինքզինքը և 29ին առ Աստուած փոխեր է ներքինէն հետեւանօք։ Ն. Սրբութեան անակնկալ մահը գուժզուժ հետագիրը, որ քաշուած է երէկ, Էջմիածնէն, կէս օրէն յետոյ ժամը 2ին, Ս. Պատրիարքին հասած երէկ իրիկուն 9½ին (Ք. Ե.)։ Ս. Պատրիարքը անմիջապէս հետեւեալ հեռագիրը ուղղեց Սինօդի նախագահ Տ. Գէորգ Արքեպիսկոպոսին.

«Անակնկալ մահ Նորին Սրբութեան Կաթողիկոսին ամենայն Հայոց հաւասկ զմեզ խորագգած ցաւօք։ Ընծայեմք ցաւակցութիւն Սինօդի եւ Միաբանութեան Մայր Աթոռոյ։ Մաղթեմք հանգիստ հոգւոյն Հօրն եւ Հանճայապետին ներեցեալ մերոյ։»

ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՄԱՂԱՔԻԱ

Ս. Պատրիարքը հեռագրին պարունակութիւնը յայտնեց այսօր կրօն. Ժողովին, որ ի նշան սգոյ նիստը փակեց։ Ն. Սրբազնութիւնը վաղն ալ Կաոն Ժողովին պիտի հաղորդէ հեռագիրը։ Քանի որ երկանգիայեակ Ս. Հայրապետին Թաղումը Նոյեմբեր 6ին պիտի կատարուի, այս պատճառով Ս. Կաթողիկոսին հոգեհանգիստ ալ Մայր եկեղեցւոյ մէջ Նոյեմ. 6ին պիտի կատարուի հանդիսաւոր կերպով։ Ամենայն Հայոց Ս. Հայրապետի վախճանելէն ետքը, 1836ին Տ. Ծատրիկ կարգելի կաթողիկոսին օրով հաստատուած օրինաց համաձայն, Տեղապահ է Ս. Էջմիածնի Սինօդի նախագահը, որ այժմ Տ. Գէորգ Արքեպ. Սուրէնեանն է։ Վերջին օրերս կաթողիկոսը առողջացած է Տ. Ներսէս Աբգէպ. Խատավէրեանը Սինօդի անդամութեան, եթէ այս առողջութիւնը ընդունի ետս կառավարութեան կողմէ, այն ատեն Սինօդի նախագահութիւնն ե հետեւաբար նաեւ Տեղապահութիւնը կը սահմանէ Տ. Ներսէս Արքեպիսկոպոս։

*** Սինօդի նախագահ Տ. Գէորգ Արքեպ. հեռագրեաց գուժած է նաեւ Ս. Հայրապետի մահը՝ Կիլիկիոյ Ս. Կաթողիկոսին և Երուսաղէմի Տ. Ծատրիկն Ս. Պատրիարքին։*

*** Ս. Հայրապետի վախճանումէն անմիջապէս ետքը, Ս. Էջմիածնի Ս. Գայեանեանց, Հռիփսիմեանց և Շողակաթի վանքի, ինչպէս նաեւ գիւղի եկեղեցւոյ բոլոր զանգակները մեղմազնաւ հնչիւններով կը ծանուցանեն Ս. Հայրապետին մահը։ Գէորգեան հոգեւոր ձեմարանի բոլոր սանները սեւ գգեստներ կը հագնին։ Ամբողջ միաբանութիւնը ինչպէս նաեւ Գէորգեան ձեմարանի ուսանողները՝ իրենց ուսուցիչներով կաթողիկոսարան կը փութան և հոն տեղի կ'ունենայ լուացման կարգը։*

Ս. Կաթողիկոսին մարմինը կը զմռսուի և քսան սովորութեան սառոյցներու մէջ կը պահուի մինչեւ Թաղման օրը։ Վախճանումէն երեք օր յետոյ եկեղեցիի մէջ կը տանին մարմինը և երեք օր եռքն ալ կը կատարուին քան յուղարկաւորութիւնը և Թաղումը։ Սինօդի անդամները և երիցագոյն միաբաններ եկեղեցւոյ մէջ, Կաթողիկոսին լուսապարդ դագաղին վրայ չարաշարակ կը կարդան Մայր Մաշտոցէն հատուածներ։ Ս. կաթողիկոսին Թաղման հանդէսը առնուազն վեց օր կը յետաձգեն, որպէս զի այլ և այլ քաղաքներէ ընտրուած պատուիրակներ հասնին էջմիածին։

*** Ս. կաթողիկոսին վախճանումէն անմիջապէս վերջ, ի ներկայութեան Սինօդի անդամներուն և պրօկուրօրին, կը կնքուին կաթողիկոսարանին մէջ Ս. Հայրապետին ընակարանին յատկացուած սենեակները։*

*** Բեդերապարկէն Լիվրնք Հերոյի քաղուած հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ էջմիածնէն Ս. Հայրապետը վախճանած է։*

*** Էջմիածնէն Կ. Գոլսոյ հեռագրական գործակալութեան ուղղուած հեռագիր մըն ալ կը ծանուցանէ թէ Տ. Մկրտիչ Օտյեանց Պատրիարք և կաթողիկոս Ամենայն Հայոց, վախճանած է։*

ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԻԳԱԼԻՈ վիքտոր Լմմանուէլ թագաւորին ծննդեան տարեդարձին առթիւ երէկ պատ. Փոխանորդ Տ. Գաբրիել Սրբազան իտալիոյ դեսպանատունը երթալով, Ս. Պատրիարք Հր կողմէ շնորհաւորական քարտ մը ղրկեց քաղաքապետ Րէնչիա փաչալէ որդւոյն։ Սէմին պէյի, որ, ինչպէս գրեցինք երէկ Պալատական ձեմարանի մէջ, կառավարական կարգով ընդունուած է։

Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՀԱՅՐԸ շնորհաւորական քարտ մը ղրկեց քաղաքապետ Րէնչիա փաչալէ որդւոյն Սէմին պէյի, որ, ինչպէս գրեցինք երէկ Պալատական ձեմարանի մէջ, կառավարական կարգով ընդունուած է։

Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔ ՀԱՅՐԸ շնորհաւորական գիր մը ուղղեց Աղէքսանդրիոյ Թադ. Հոգեւորդին առենապետ Աբրահամ փաշայի, իրեն շնորհուած Ս. կարգի Մէջիճիէ պատուանշանին առթիւ, շնորհաւորելով նաեւ իր դստեր, Տիկին Ռոզ Էֆիգենիի Բ. կարգի Շէֆագաթի պատուանշանը։

ՅՆՏԵՍ. Խորհրդարանի օրոշման համաձայն Պատրիարքարանէ չրջաբերականներ ղրկուեցան մայրաքաղաքիս մէկ քանի Թաղ. Հոգեւորդականներ և վարիչ մարմիններ և խստիւ յանձնարարուեցաւ օրաղէս զի իրենց մասնակարարութեան հաշիւները մասուցանեն ըստ սովորութեան Պատրիարքարանի։ Զարմանալի իրողութիւն մըն է որ կարգ մը Թաղ. Հոգեւորդականք հակառակ կեդրոնէն իրենց եղած յանձնարարութեանց անփոյթ կը դանուին իրենց պարտականութեանց կատարման մէջ, երբ ըստ օրինի պէտք է որ իրենք անմիջապէս ղրկեն իրենց հաշիւները և տեղի չտան յանձնարարութիւններու։

ԻԹ ՄԻՒՑԱՆԵՒ աղքատիկ Թաղին աղքատիկ վարժարանը, ուր կը յաճախեն 40ի չափ ուսանողներ, յատիճնական լքեալ մը կ'ենթարկուած է։ Ո՛չ մէկ բան բերար, կրթական գործը սիրող ոչ մէկ անձ չի յօժարիր տարեկան նպաստով մը տպահովել նոյն վարժարանին մատակարարութիւնը, որ մեծ գումարի մը չի կարօտիր երբէք։ Ուսումն. Խորհրդոյ քարտուղար Գասնիկ էֆ. Հայկեան, որուն ինամոց յանձնուած է նոյն աղքատիկ վարժարանին հոգը, թէեւ ժամանակ ժամանակ կ'այցելէ հոն և սակայն հիմնական քան մը կարելի չէ ապասել, երբ դրամականն է որ կը պակսի։ Միայն եկեղեցւոյ Թաղ. Խորհուրդը եկեղեցւոյ հաւատիչն գումար մը կը վճարէ, բայց այնչափ քիչ է այդ գումարը, որուն խօսքը ընել անգամ չարժէր։ Իրաց այս վիճակին դարման մը տանելու կարեւորը անօրինելու համար, Հայկեան էֆ. որոշեց դիմումի ընել բարերարներու՝ Ս. Պատրիարք Հօր յանձնարարական մէկ գրովը։

ՇԱՊԻՆ ԴԱՒԹԻԱՆԻ աղգային-ներ խնդրագրերով դիմում բրած են Պատրիարքարան և Թանելով իրենց առաջնորդին անձնուէր և խղճամիտ ալխատութիւնները, խնդրած են որ Տ. Սմբատ Վ.ի նոր պաշտօնը՝ իբրեւ կարմոյ առաջնորդ։ Պատրիարքարանը որոշեց թագրիւով մը դիմում ընել ձեռնհաս պաշտօնատան, նորընծայ առաջնորդին պաշտօնը հաստատ կայ. Պէրաքը սառցուելու համար։ Ս. Պատրիարք Հայրը մտադրութիւն ունի Տ. Շաւարշ Վ. Սահակեանը իբրեւ առաջն. տեղապահ Շ. Գաբահիար ղրկել։

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԷՆ, ինչպէս ուրիշ վիճակներու, իպմիրի Առաջնորդարանին եւս գրուեցաւ որպէս զի մուգաթայի դիզուած պարագները փութացնէ։ Առաջնորդ Սրբազանը պատասխանած է թէ ի մօտոյ առ հաչիւ գումար մը պիտի ղրկէ։

ՊԱՆԾՐՄԱՆ-ՊԱԼԸՔԻՒՍԻՐԻ առաջն. տեղապահ Տ. Կարապետ Ծ. Վ. Գալուստ. Ժողովոյ տեղւոյն անդամներուն ընտրութիւնը կատարած է չրջակայ թեմերուն ալ լրացուցած ըլլալով, Գալուստ. Ժողովը հրաւիրած է նիստ գումարել և առաջն. ընտրութիւն կատարել։

ԹՈՓ ԴԱՂՈՒԻ եկեղեցիին նորոգութեան համար Զմիւռնը պէս Մերճաւանեան 100 ոսկի խոստացած ըլլալով, այս անգամ յիշեալ Թաղ. Խորհուրդ յայտնած է թէ պատրաստ է վճարել նոյն գումարը, երբ չինութեանց սկսուի։ Այժմ Թաղ. Խորհուրդը ձարտարապետական քննութիւն մը կատարել տալով վերջնական կոզմադրութիւնը պիտի ընէ նորոգութեան ձեռնարկելու համար։

ԽՆԱՒՆ ԺՈՂՈՎԸ հրաւիրուած է վաղը նիստ գումարել Ղալաթիոյ Խորհրդարանին մէջ։ Իակ Կրօն. Ժողովը և Աւագերէցներու մասնաժողովը այսօր նիստ կը գումարեն, Պատրիարքարանի մէջ։

ԿԻՒՒՒԿԻ ՓԱՇԱՑԻ Թաղ. Խորհուրդը ամէն առաջ գիմում բրած էր Պատրիարքարան և յայտնելով թէ եկեղեցւոյ չրջապատին մէջ քահանաներու և դպրաց դասի յատուկ տեւականներ պիտի չինէ, խնդրած էր որ հարկ եղած պատճառները այս։ Թաղ. Խորհուրդը իր այս խնդրագրին կցած էր նաեւ չինութեանց ծախսուց մանրամասնութիւնները պատկերացնող տեղագիրը։ Այս գիրը Տնտես. Խորհրդոյ քննութեան յանձնուած ըլլալով Խորհուրդը իր կողմէն ճարտարապետ Սահակեան էֆ. Համամճեանը ղրկեց նոյն եկեղեցին, տեսգելու համար չինութեանց ծախքին ճշմարիտ քանակութիւնը։

*** Հազարաւոր որբահասակ հայասատեաց վերջին երկու չրջանակարտէրի օրիորդներուն հիւանդապահութիւն սովրեցնելու համար, Առաջնորդ Սրբազանը Ս. Պատրիարք հօրմէն Բեթլի Աղքատասիրամին հիւանդապահուհիներու համար պատրաստած ծրագիրը խնդրած էր։ Այդ ծրագիրը Պատրիարքարանէ ղրկուած ըլլալով, պիտի ուսումնասիրուի և գործադրութեան պիտի դրուի, որպէս զի այդ ծրագրէն օգտուին որբուհիները և իրենց ապագան կարենան ապահովել։

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՊԱՏՏԻԿԱՒՈՐՆԵՐԸ

Երուսաղէմէն հոկտ. 12 թիւով կը գրէ մեր Թղթակիցը.—«Երուսաղէմի պատուիրակները հետզհետէ կը չարունակեն այցելել Ս. Տեղեաց նչանաւոր պատմական վայրերը, ինչպէս նաև քրիստոնէական դպրոցները և բարեգործական հաստատութիւնները։ Օսար եկեղեցիներու ներկայացուցիչները փոխադարձ այցելութիւններ կուտան հետզհետէ պատուիրակներուն։ Այսպէս հոկտ. 16ին Ծուանոց Երուսաղէմի Պատրիարք Տ. Դամիանոս երկու հետեւորդ վարդապետներով, փոխադարձ այցելութիւն առաւ պատուիրակներուն և ընդունելեաւ Երուսաղէմի Հայոց Պատրիարքարանին ընդունելութեան դահլիճին մէջ, Տ. Վահրամ Սրբազանի, Աբել էֆ. Յէճճեանի և վանքին Թարգման Տ. Սմբատ Վրդ.ի կողմէ։ Տ. Վահրամ Սրբազան կէս ժամ մնաց չափ սիրալիր տեսակցութիւն մը ունենալ յոյն Պատրիարքի հետ. Թարգմանի պաշտօնը կը կատարէր Սրիս էֆ.։ Վայելուչ մեծարանքներէ ետքը, դահլիճ մտաւ Տ. Ծարաւիճն Ս. Պատրիարքը, վեղար ի գլուխ և սրարերէն լեզուով սիրալիր ու զուարթ տեսակցութիւն մը ունեցաւ յոյն Պատրիարքին հետ։

*** Ինչպէս յայտնի է, Տ. Ծարաւիճն Ս. Պատրիարքին կոզմէ Երուսաղէմի տասը միաբաններուն հրաւէր ղրկուած էր վանք վերադառնալու համար։ Այս գրաւոր հրաւէրին պատասխանելով, հոկտ. 18ին Երուսաղէմ հասաւ Հալէպ-Ամբարի Առաջնորդ Տ. Կարապետ Ծ. Վրդ.։ Տեսնենք ուրիշ ո՞ր վարդապետները պիտի պատասխանեն այդ հրաւէրին։

ՊԻՐՊԻՐԵԱՆ ՆՈՒԱԳԱՒԱՆԴԻՍԻՆ ԾԱՆՑԱԳՐԸ

Պէրպէրեան վարժարանին ի նպաստ տրաւելիք նուագահանդէսը տեղի պիտի ունենայ նոյեմբեր 18ին Բերա Բերթի Շանի ձեռնարկին թատերին մէջ։ Կարգադիրը մանախուժով որ ամէն ջանք թափած է տամաշները սպառելու և կարելի եղածին չափ նուագահանդէսին նիւթական ժառ ապահովելու համար, գոնուելիք կը լինենք թէ հասած է գրեթէ իր նպատակին և տամաշները ամբողջ ծախսուած են։ Հետեւաբար ի օրգանիք մասնախումբը այսպէս նիւթականը ապահովելէ վերջ, չարաթ օր նիւտ գումարելով խորհրդակցութիւններ կատարել նուագահանդէսին յայտագրի մասին։ Այս գիտուն ներկայ գտնուած է նաեւ Սիմեոնեան էֆ. որուն յանձնուած էր յայտագրին կազմութեան հոգը։ Նուագահանդէսը բաժնուած է երկու մասերու։ Պիտի մանակցին գլուխաորաբար Օր. Զ սպէ Մրմնեան, Պերճ էֆ. Պօյաճեան, Ե. Կիւլեպեօֆ (Իլիկիւզէլեան) Սիմեոնեան եղբարք և Կոդր. վարպետին երգեցիկ խումբը՝ առանձնորութեամբ երաժշտահան Զիլինկիրեան էֆ.։ Ուրախալի պարագայ մը եթէ կայ, այն ալ սա է թէ այս նուագահանդէսը կազմակերպուած է, ինչպէս կ'երեւի, բոլորովին հայ տարերքի՝ առանց օտարին մասնակցութեան։

Առաւօսկ այդ յայտագիրը.—

Ա. ՄԱՍ

ՄԱՍՆ ՀԱՄԵՐԱՏԻԿ

1. Վէրդի. Nabucco. va pensiero sull'ali dorate (Կեդր.ի խմբերգ)։
2. Վէպեր. Freischütz. chœr des chasseurs. (Կեդր.ի խմբերգ)։
3. Օր. Զ. Մրմնեան. Դաշնակ։
4. Պերճ էֆ. Պօյաճեան. Մեներգ։
5. Մենտելսսոհն. Trio Ré mineur (op. 49)։

Բ. ՄԱՍ

1. Սեն-Սաենս. Sérénade d'hiver. (Կեդր.ի խմբերգ)։
2. Տ. Զոհրապեան. Dans les fleurs. (Կեդր.ի խմբերգ)։
3. Պեթովէն. Trio en do mineur (op. 1, Nr. 3)։
4. Տվոռաք. Danse Slave. en sol mineur (Դաշնակ՝ Օր. Զ. Միհնաեանեան)։
5. Լ. Զիլինկիրեան. Orհնեերգ (Կեդր.ի խմբերգ)։

ՎԵՐՋԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

(Վիեննայի թերթերէն, նոյեմ. 10)

ԳԵՐՄԱՆ ԿԱՅՍ. ԱՄՈՒԻՆ ԱՆԳԼԻԱ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

ՖԼԻՍԻՆԿԻՆ, 9 Նոյեմբեր.—Գերմանի կայսրն ու կայսրուհին իրենց հետեւորդներուն հետ այսօր կէս օրէն ետքը ժամը 3.50ին հոս հասան և անմիջապէս Հօհենցոլեռն կայս. զբօսանաւը գացին որ նաւակայքէն դուրս խարսխած էր։

ՊԵՐԼԻՆ, 9 Նոյեմբեր.— Գերմանիոյ քաղաքական չրջանակներուն մէջ չատ հանգստութեամբ կը խօսին գերման կայսեր Անգլիա ուղեւորութեան վրայ, բայց մեծ ակնկալութիւններ չեն տածեր։ Սակայնան համազգուն է թէ գերման կայս. ամբոյը չատ բարեկամական, չատ օգտագին ընդունելութիւն մը պիտի գտնէ Լոնտոնի մէջ, բայց այդ այցելութեան քաղաքական հետեւանքը մը ունենալը յուսալի չեն գտներ։ Քանի որ արտաքին գործոց նախարար Պ. Շէօն կ'ընկերանայ գերման կայսերական հետեւորդներուն։ Վերյ ալ պիտի խօսուի, բայց ան է դաշնագիր չպիտի կնքուի, գերման քաղաքականութեան մէջ փոփոխութիւն մը չպիտի մտնէ։ Այս այցելութիւնը որ Անգլիոյ թագաւորին հրաւերով տեղի կ'ունենայ, նպատակ ունի ցուցնել թէ անցած, փարատած են երբեմնի թիւրիմացութիւնները։ Այս այցելութիւնը, երկու վեհապետաց փոփոխին համաձայն, պիտի հաթէ այն ուղին որպէս զի երկու ազգերը քով քովի բարեկամաբար ընթանան անկէ, Թերեւս անգլիացի այս կամ այն նախարարը ուղէ այժմեականութիւն ունենալ խնդիրներ քանակցութեան դնել, բայց Գերմանիա ծրագիր մը չունի այդ մասին և պատրաստած չէ։ Հաւանական չէ նաև անգլիական լրագրի մը այն լուրը թէ Գերմանիա կը փափաքի նաւատնտեղիա մը առնել Անգլիայէ Միջերկրականի ափերուն մասին մէջ։ Անգլիա չունի այդպիսի նաւատնտեղիա և չատ անհեթեթ է մտքէ անցնել թէ գերման կայսրը այդպիսի մը համար կ'այցելէ Անգլիա։ Ինչպես ըսինք, այս այցելութեան միակ նպատակն է ուժէն ամրապնդել երկու ազգ բարեկամական յարաբերութիւնները։ Տարակոյս չկայ որ ամենուրեք խաղաղութեան անվթար պահպանելը փափաքողները գոհունակութեամբ կը հետեւին այս այցելութեան։ Իսկապես ալ չատ գոհ պիտի ըլլայ Գերմանիոյ և Անգլիոյ միջեւ բարեկամականութիւնը ամրացած տեսնելով։ Վինձսայի մէջ ալ չատ կը փափաքին այս բանին։

ՎԻԵՆՆԱ, 9 Նոյ.— Վիլհելմ կայսրն ու Աւգուստա կայսրուհին, այսօր, Ուինսսոր կը հասնին, ուր հիւր պիտի ըլլան Անգլիոյ արքայական ժողովին։ Այս այցելութիւնը քաղաքական մեծ կարեւորութիւն ունի, վասն զի մեծ նչան մըն է Գերմանիոյ և Անգլիոյ միջեւ յարաբերութեանց, լուրջ ու տագնապալից կերպով ձգտուելէ եաքը, հիմա բարեկամական վերածելու փափաքին։ Ասոր համար հետաքրքրական է իմանալ Անգլիոյ կարեւոր անձնաւորութեանց կողմէ երկու տէրութեանց յարաբերութեանց մասին եղած յայտարարութիւնները, ուրիկ պիտի տեսնուի թէ հանրային կարծիքը ո՛րչափ ոգեւորուած է խաղաղասիրութեամբ։

Սըր Ուիլիըմ Տրէյօրի՝ Լոնտոնի 1906/907ի խոպոպատիճին յայտարարութիւնը։ Գերման կայսրը մեծ խանդավառութեամբ պիտի ընդունուի Լոնտոնի մէջ։ Լոնտոնի քաղաքապետական Խորհուրդը միաձայնութեամբ քուէարկեց գերման կայսրն Լոնտոն հրաւիրել։ և ամէն Անգլիացիք բարեկամական և յարգական հաւասար ղգացումներ կը տածեն իրենց երկրին մեծ բարեկամի մը և հղոր վեհապետի մը համար։ Լոնտոնի միջնաքաղաքին մէջ Թերեւս նախապաշարում մը գտնուի Գերմանիոյ դէմ, բայց ատիկա վաճառականներու երիտասարդ և անփորձ պաշտօնեաներու կողմէ գոյութիւն առած է, որոնք կը տեսնէին թէ երիտասարդ Գերմանները առեւտրական ամէն ճիւղերուն մէջ ալ կրնային մրցիլ իրենց հետ։ Սրդարեւ երիտասարդ Գերմանը կարգապահ և ամաչապահ է, և քիչ վարձքով չատ կ'աշխատի։ Ես կը վստահիմ որ մեր անգլիական երիտասարդութիւնը աւելի խոհի և սթոյդի վրայ կը մտածէ և պէտք եղածին չափ չի խնայեր, և հետեւապէս գանգատելու պատճառ կ'անենայ, կեանքի դժուարին պայքարին մէջ, գերման մրցակիցներու դէմ։ Բայց այս զգացումը ազգային չէ այլ անձնական և տեղական։ Ես վստահ չեմնիմ թէ մեր երիտասարդութիւնը ընկճի վերջապէս, բայց պէտք է գիտնայ թէ կեանքի գործը խաղ չէ, այլ աչխատութիւն է, ոչ թէ հեշտակեցութիւնը, այլ բնաւորութիւնն է որ երկանգիական կ'առաջնորդեն։ Մրցումը լաւ ընդունելի կ'ուենայ եթէ ամէն քանի մէջ հիմնական յատկութիւնները զարգացնէ։»

Սըր ձէյմս Պէյ՝ Լոնտոնի 1907/908ի խոպոպատիճին յայտարարութիւնը.— «Իմ կարծիքով, երկու երկրաց միջեւ գոյութիւն ունեցող թիւրիմացութեանց և երեւակայական գժտութեանց պատասխանատուն Մամուլն է և գերման կայս. ամբոյին այցելութիւնը պիտի փարատեն զանոնք։»

Ծովակալ Սըր Էսմընս Բօյէրդի յայտարարութիւնը. — «Մտերիս Հնդկաստան երթալու պատճառս ժամանակ չպիտի ունենամ իմ կարծիքս յայտնել գերման կայսր յառաջիկայ այցելութեան վրայ, բայց այժմէն կը յայտնեմ իմ փափաքս, ինչ որ վստահ եմ թէ ամէն Անգլիացւոց փափաքն է, թէ այդ այցելութեամբ երկու ազգերն ալ փոխադարձաբար լաւ պիտի հասկնան զիրար։»

Ուրիշ նչանաւոր անձնաւորութիւններ ալ միեւնոյն մտքով յայտարարութիւններ ըրած են։

ՂԱԼԱԹԻՈՅ ՍԱԿԱՐԱՆ

ՓԱՍԿՈՒՄ 29/11 Նոյեմբեր

Օսմ. Գանս. Միացեալ 4 % Ռ. կ. Օ. Ը.		99 1[4]/2
Ամէնէն բարձր գին	»	99 19[1]/2
Ամէնէն վար գին	»	99 11
Բանկի Ներկայացուցչի գոյ	ֆր.	157 —
Ամէնէն բարձր գին	»	157 62
Ամէնէն վար գին	»	157 —

ՓԱՍԿՈՒՄ Հոկտ. 30/12 Նոյեմբեր

Օսմ. Գանս. Միացեալ 4 % Ռ.կ. Օ. Ը.		99 17[1]/2
» » » ժամը 5ին Ռ.կ.	»	99 17
Բանկի Ներկայացուցչի	ֆր.	157 25
» » ժամը 6ին	»	157 —
Գործակ. Գոլոտ	»	429 —
Ցեղաս. Երկաթ. Գաղաթ. Ա.տերի	»	508 —
» » » Բ.տերի	»	506 —
» » բաժնեգիր	Ա. Ը.	15 22[1]/2
Ներքնեթի Խալիսի	»	44 —
Ներքնեթի Խալիսի Հաշիսի	»	4 55
Օսմ. Ազահ. Ընկ.	»	4 05
Օսմ. Ծխախոտ		18 05
Թղամանէ բաժնեթուղթ		8 50
» ժամկոտ		3 75
» պարտատոմս		473 —
Թրանուվալ	ֆր.	41 50
Տեղական Ընդլ. ընկ.		305 —
Գաղիս Գարա Ագաճ		425 —
Մեսիլիի պանկա	Օ. Ը.	5 20
Սալոնիկի պանկա		138 —
Փոստաս. առանձնաշնորհում		34 —

ՅԱՐՄԱՐԱՑ ՆԵՄԱԳԻՐՆԵՐ

ՌԱՒՐԻԶ, 11 Նոյեմ.— Սակարանին մէջ ընդհանուր հակամէտ լուսաբոյն է գիներու ընդհանրութեանը համար։ Լանտոնի Սակարանին մէջ կատարուած հաչուեկարգասիրութեան կը կատարուի և Նիւ-Եորքէն ստանած հեռագիրներ կը ծանուցանեն թէ տագնապը նոր յառաջդիմութիւններ չուներ և հանդարտելու հակամէտ է։ Այս դանազան պարագաները հաստատուն հանգամանք մը տուին հրապարակին։ Առկէ զատ Ծրանսվալի եւմասկան նախարար Պ. Բրայսի հեռագիրներուն հակառակ, Բարիզի Սակարանը համոզուած է որ երեսփ. ժողովը պիտի մերժէ եկամտահարկի օրագիրը, որով ֆինանսական հարիւրին երեք տոկոսատը Ռանդը նորէն բարձրանալով 94.87 եղաւ։ Օսար արժեթուղթերու գիները ընդհանուր կերպով հաստատուն են։ Վարկի հաստատութեանց բաժնեթուղթերը բարձրացած են։ Ռիօ Թինթօ 10 ֆր. վրայ դրաւ, վասն զի պղինձը 59էն 60.10ի բարձրացած էր։ Պալիա Դատասարն՝ 428։ Անգլիական կապարը քիչ մը աւելի սակար է՝ 18.12։ Լոնտոնի Սակարանէն առնուած լուրերը բոլորովին լաւ են։ Ամերիկեան երկաթգիներու արժեթուղթերուն գիները Նիւ-Եորքի Սակարանին մէջ բարձրացած են, կը յուսացուի որ հաչուեյարդարումի առեն Նիւ-Եորքի հաչոյն արժեթուղթեր պիտի չյանձնուին։ Ամերիկեան արժեթուղթերը երկու «քաւան» վրայ դրին։ Հարաւային Ափրիկէի հանքային բաժնեթուղթերը լաւ հակում մը ունին։

ՌԱՒՐԻԶ.—Ալճզիրեան սրգոմանց մասին Ֆրանսայի հրատարակած Դեղին Տետրակին վրայ խօսելով, անգլիական լրագիրները կը հաստատուն Ֆրանսայի մեծ չափաւորութիւնը, բարեացակամութիւնը և կատարեալ թաթկրեթութիւնը տէրութեանց հանդէպ։ Գերման լրագիրները քան մը չեն յայտներ։ Վարը Ֆրանսայի երեսփ. ժողովին մէջ վիճաբանութիւն պիտի կատարուի այդ Դեղին Տետրակին նկատմամբ։

ԼՈՆՏՈՆ.— Գերմանիոյ կայսրը ու կայսրուհին Բոքհամտէի ժամանեցին Հոհենձոլեռն զբօսանաւով։ Բաւական մարդաս նաւերը Թնդանօթ արձակելով ողջունեցին Նորին Վեհափառութիւնները, որոնք կալէսի իշխանին կողմէ ընդունուեցան։

ՌԱՒՐԻԶ.— Պաւարացի ֆրանսական դեր-հիւպատոս Պ. Մըլնս նոյն պաշտօնով Հռոմ փոխադրուեցաւ։ Անոր յաջորդեց Պ. Պէքրնօ։

ԲՈՐԹՍՄՈՒԹ.— Հոհենձոլեռն, ուր կը գտնուէին Գերմանիոյ կայսրն ու կայսրուհին, հոս ժամանեց։ Նոցին վերադարձութիւնը ընդունելեան ժողովրդեան խանդավառ արտայայտութիւններովը։ Հանդաստին ու վինուորական իշխանութեանց կողմէ ընդունելութիւն եաքը, Ուինսսոր ուղեւորացան, ուր ժամանեցին իրիկուան ժամ 5ին։ Ուինսսորի կայարանին մէջ կը գտնուէին Լուսաբար Լ. քրուսական հիւսարներու գնդապետի համազգեստով, Ափրքսանարա Թագուհին եւ արքայական գերդաստանին բոլոր անդամները։ Վիլհելմ Բ. վահանէն իջնալուն Լուսաբար Լ.ի մօտ գնաց իսկոյն և երկու վեհապետները զիրար ողջագուրելին սիրալիր կերպով։ Նուագախումբները գերմանական քայլերգը կը նուագէին։ Ցետոյ Լուսաբար թագուհի ողջունեց կայսրուհին, անոր այտերը համբուրելով։ Ապա ամէնքն ալ դղեակ գացին։

— Վիլհելմ կայսրը լուսիլ պատուանշանը տուաւ Կալլէսի իշխանուհիին և Սրկայլի գքսուհիին։ Լուսաբար Լ.ի քոյրը։ Սէս. Սրծիս՝ Ուէլինկդրնի և Սրկայլի գքսքսերուն։ Կարմիր Սրծիս՝ Լոնտոնի գերման դեսպանին։

Ի ԼՍՆ

Զգրաւած Պանգազարնեան

Զգրաւած Պանգազը բիւանգօսքնէն ծնունդը գուրաքրնէն Թըլրկիի սանիլի բանմինին պիրինճի կիւնիս սաաթ սէքիզ պուչուգում Թիճարէթ վէ Նաֆիաս նէզարէթը ճէլիլկան սաբէքանէ գօմիսիոնու մահսուս մարքիթի իլէ ալէնէն քէչիսէ գէլէճաճաղը վէ սաթըլամահսուլ պաիլէր Թաւաֆֆուսան իսաէ իսիլմէգ իսթէնիլէն սիլէվրիներին եվվէլ սէգթիւրսէ սաաթ եէտիսէ գառար Զգրաւած Պանգազը բանաբէրի բիճանգօ չիւպէսնճէ իսթիքրառա իսթիլէրէգ պէճանէլերինին կէրի վերիլէճէլի իւլան օլըճաղ։

2—1

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԸ ՎԱՀԱՆՈՒՄԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ՊԱՐՈՆ ՎԱՀԱՆ ՓԱՓԱԶԵԱՆ

(1933)

— Ա՛յ, ես, ինչ ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ... Ա՛յ, ես, ինչ ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ... Ա՛յ, ես, ինչ ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ, ինչո՞ւ եմ ուզում, որ ինձ ամուսնանամ...

— Ես ամո՛ւր եմ, որ ինձ ամուսնանամ,